

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Навчально-науковий інститут міжнародної освіти
Навчально-науковий інститут «Академія вчителівства»
Інститут педагогіки НАПН України
Луганський національний університет імені Тараса Шевченка
Полтавський національний педагогічний університет
імені В. Г. Короленка
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»
Європейський інститут безперервної освіти (Словацька Республіка)
Інститут соціологічних наук і педагогіки Варшавського університету
природничих наук (SGGW w Warszawie) (Республіка Польща)
Резекненська академія технологій (Латвійська Республіка)
Софійський університет (Республіка Болгарія)
Педагогічний інститут Університету Ченду (Китайська Народна Республіка)
Асоціація Харків-Оксфорд
Центр музично-освітньої майстерності (Французька Республіка)
Всесвітня конфедерація молоді та спорту (Турецька Республіка)

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної конференції

Тенденції розвитку педагогіки та освіти в умовах цифрових трансформацій
(ByteEd-2025)
17–19 квітня 2025 року

ХАРКІВ
2025

Ду Фенін. Використання цифрових технологій на уроках музичного мистецтва в школах КНР.....	76
Жигло Оксана. Психолого-педагогічні умови формування професійної мотивації студентів у процесі навчання в закладі вищої освіти	81
Завгородній Дмитро. Використання цифрових інструментів для розвитку інфомедійної грамотності в умовах онлайн-навчання	85
Звєкова Світлана. Вимоги до майстерності педагога в роботі з дітьми з порушеннями мовлення.....	87
Зенякін Олексій. Формування іншомовної комунікативної компетентності німецьких студентів на основі використання рідної мови.....	90
Ільєнко Андрій. Риторична культура державного службовця в аспекті його мовної свідомості	93
Кайдалова Лідія. Упровадження цифрових технологій у підготовку майбутніх фахівців.....	96
Карпенко Ореста, Чепіль Марія. МООС для освітян: виклик та можливості в умовах війни	99
Кікінежді Оксана, Рик Микола, Василькевич Ярослава. Застосування дизайн-мислення як цифрової технології в освітньому середовищі	103
Кімакович Віталій. Структура готовності майбутнього вчителя до інноваційної педагогічної діяльності.....	107
Кіріяченко Ірина. Переваги та недоліки залучення технологій у китайському дитячому садочку	110
Князян Маріанна. Сучасні методологічні підходи до професійної підготовки викладача іноземних мов.....	115
Козир Маргарита, Непийвода Анастасія. Роль цифрових платформ у розвитку консультаційної діяльності в освіті дорослих	118
Корсун Світлана, Шапошнікова Ірина. Формування здоров'я-збережувальної відповідальності у здобувачів вищої освіти: психолого-педагогічний аспект.	122
Кравченко Володимир. Педагогічні принципи в контексті управління взаємодією зі стейкхолдерами підприємств агропромислового комплексу	125
Кугай Ксенія. Персоналізовані тести для студентів комп'ютерних спеціальностей як інструмент індивідуалізації навчання іноземних мов	127
Куйдіна Тетяна, Кабацька Олена. Формування соціального здоров'я студентів для створення позитивного іміджу майбутнього викладача	130
Курільченко Максим. Роль та значення самостійної роботи в професійному становленні майбутніх фахівців	134
Кушнір Анастасія. Формування компетентностей для розбудови миру у бакалаврів зі спеціальності «Менеджмент»	138
Лебедик Леся. Формування ІКТ-компетентностей майбутніх психологів у процесі професійної підготовки.....	143
Луначек Вадим. Вплив глобалізаційних процесів на професійний розвиток	

Соціально-психологічний супровід у мегаполісі : колективна монографія. Харків: Видавництво Іванченка І. С. 2024. С. 59-82.

7. Концепція виховання дітей та молоді в цифровому просторі. URL: <https://ipv.org.ua/wp-content/uploads/2021/08/Kontsepsiia-vykhovannia-ditey-ta-molodiv-tsyfrovomu-prostori.pdf> (дата звернення 01.03.2023 р.)

8. Кремень В. Г. Інформаційне середовище – криза культури чи нове буття? *Інформаційно-комунікаційні технології в сучасній освіті: досвід, проблеми, перспективи*. 2017. № 5. С. 3-9.

9. Культуротвірна функція психологічної науки : монографія / Г. О. Балл, Н. А. Бастун, О. В. Губенко, В. В. Депутат, О. В. Завгородня, Ю. М. Крилова-Грек, В. Ф. Литовський, В. О. Медінцев, С. О. Мусатов, І. Є. Разделенко ; за ред. Г. О. Балла. Київ-Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2014. 264 с.

10. Cross N. Design Thinking: Understanding How Designers Think And Work. London ; New York : Bloomsbury. 2013. 163 p.

11. Vasylykevych Y. Z., Lomak O. M., Zozulia I. M., Kochereva D. V., & Kikinezhdі O. M. Creativity as a Resource of Adaptation in a Politically and Economically Unstable Environment. *Journal of Intellectual Disability - Diagnosis and Treatment*. 2020. Vol. 8. No. 4. P. 710–718. DOI: <https://doi.org/10.6000/2292-2598.2020.08.04.14>

СТРУКТУРА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Віталій КІМАКОВИЧ,

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти,
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка,
м. Дрогобич, Україна

Сучасна освіта потребує педагогів високого рівня кваліфікації, професійної компетентності, адаптивності та гнучкості. Зростають запити щодо якості підготовки учнів, упроваджуються нові підходи, технології, методики навчання. Вчитель повинен володіти не лише фаховими знаннями, але й вміти ефективно організовувати освітній процес, застосовуючи адекватні форми і засоби. Це актуалізує проблему формування готовності до інноваційної діяльності під час підготовки студентів у педагогічних закладах вищої освіти (ЗВО).

Учені підкреслюють, що інноваційна активність педагога – комплексна робота, спрямована на створення, впровадження, поширення нового в освітній процес з метою задоволення потреб і запитів учнів. Вона спрямована на якісні зміни в системі освіти та передбачає застосування нових методів та підходів (інновацій); ефективну взаємодію між учнями, педагогами, батьками та суспільством; забезпечення необхідними ресурсами (матеріальними, інформаційними, кадровими); досягнення кращих результатів [5].

Зауважимо, що професійний та інноваційний аспекти педагогічної роботи тісно переплетені та взаємодоповнюють один одного, позаяк перший є фундаментом для другого, що своєю чергою слугує вдосконаленню вчителя в цілому. Так, готовність до професійної діяльності передбачає наявність фахових знань, умінь, компетентностей, практичних навичок та особистісних якостей, необхідних для ефективного здійснення освітнього процесу: планування, організації, застосування традиційних та сучасних методів і прийомів навчання, оцінювання навчальних досягнень вихованців, взаємодії з ними, батьками та колегами тощо. Це комплексна якість педагога, що проявляється у здатності фахово виконувати та регулювати роботу, котра починає розвиватися з періоду теоретичного та практичного навчання здобувачів у педагогічних ЗВО.

Водночас готовність до інновацій – характеристика, що стимулює творчий процес пошуку, розробки та впровадження нових ідей, технологій та методів, спрямованих на покращення якості освіти (аналіз та оцінка сучасних освітніх потреб, апробація нових підходів, методик, створення та адаптація навчальних матеріалів, розповсюдження та обмін досвідом). Загалом це важлива риса педагога, яка відображає його здатність до змін та розвитку. Її визначають як складне і багатогранне поняття, обґрунтовуючи два підходи до його тлумачення. Зокрема, функціональний – розглядає готовність як певний стан психічних функцій, необхідний для ефективної роботи, що забезпечує оптимальний рівень досягнень; особистісний – визначає її як стійку систему особистісних якостей, цілісність інтелектуальних, емоційних, мотиваційних та інших процесів, необхідних для успішної діяльності [2, с. 156].

Структурно готовність до інноваційної педагогічної діяльності, як інтегративне утворення, включає різноманітні знання, навички та особистісні якості, необхідні для успішної реалізації освітнього процесу. Передбачає:

- мотиваційно-ціннісне ставлення до інновацій;
- володіння ефективними методами та засобами навчання;
- здатність до творчості та рефлексії;
- активну професійну позицію [1].

На думку С. Негоди, готовність до інноваційної діяльності педагога включає такі компоненти: професійна придатність (педагогічний такт, комунікативні здібності, емоційна стійкість, здатність до емпатії); професійна підготовленість (фахові знання, практичні методичні навички, вміння використовувати сучасні технології, володіння інноваційними методиками); особистісні характеристики (творче мислення, ініціативність, самостійність); професійна компетентність (предметна, методична, психологічна, мовно-комунікативна, інноваційна та ін.). Названі елементи пов'язані і взаємодоповнюють один одного, характеризуючи готовність як «цілісний стан особистості», котрий відображає її культуру, ціннісні орієнтації, моральність, мотивацію, досвід, професійну здатність та індивідуальні якості. У сукупності це забезпечує ефективне впровадження інновацій в освітній процес [3].

Очевидно, що у стінах педагогічних закладів вищої освіти слід подбати про формування різних аспектів готовності майбутнього вчителя до інноваційної діяльності, враховуючи, що її становлення відбувається під впливом таких

факторів: засвоєння професійних знань та навичок; системи цілей та методів роботи; активної участі у практичній освітній діяльності, котра своєю чергою стимулює розвиток потреб, інтересів та мотивації до навчання. У цьому контексті виокремлюють рівні готовності: низький, середній, достатній, високий [4].

Тобто готовність до педагогічної діяльності постійно вдосконалюється під впливом досвіду та саморозвитку, в той же час стимулює до самореалізації, окреслює можливості до пошуку та генерації нових ідей, уміння знаходити цікаві, нестандартні рішення, експериментувати, досліджувати.

Підготовка майбутніх педагогічних фахівців до інноваційної діяльності, на нашу думку, має орієнтуватися на ознайомлення студентів з сучасними освітніми тенденціями та новими педагогічними методиками, оволодіння навичками розробки та впровадження новаторських ідей, вивчення методів дослідження та аналізу виховних проблем. Особлива роль повинна відводитися формуванню цифрової грамотності та опануванню інформаційно-комунікативними технологіями. Йдеться не лише про засвоєння професійної теорії, а й розвиток критичного та творчого мислення.

Окрім цього, значущим є набуття «інноваційного» педагогічного досвіду через виробничу практику в закладах середньої освіти, участь студентів у апробації нових методів, створенні проєктів, презентацій, узагальненні результатів освітніх експериментів. Активна професійна діяльність слугуватиме формуванню впевненості, самоконтролю, відповідальності, гнучкості, позитивного ставлення до інновацій, вмінь знаходити ефективні розв'язки, працювати в команді; покращенню здатності до пошуку, генерації цікавих ідей, співпраці, обміну досвідом.

Загалом вважаємо, що освітні програми підготовки вчителів варто постійно оновлювати у напрямі модернізації теоретичної та практичної моделей навчання здобувачів вищої освіти. Для результативного підвищення рівня готовності майбутніх педагогів до інноваційної діяльності необхідно використовувати різноманітні підходи, інноваційні технології, забезпечувати можливості для вибору дисциплін, відстежувати результати та вносити зміни до навчальних планів для покращення процесу.

Отже, готовність до інноваційної педагогічної діяльності формується на основі наявності у студентів професійних знань та практичного досвіду. Це комплексна якість вчителя, що включає в себе мотивацію, знання, навички та особистісні характеристики, формується в процесі спеціальної підготовки, самоосвіти та самовиховання. Відображає здатність до творчого пошуку, впровадження та оцінювання нових підходів задля збагачення освітнього процесу. Завдяки інноваціям удосконалюється професійна компетентність педагогічного фахівця, що є запорукою його успішної роботи в сучасних умовах.

Список використаних джерел

1. Інноваційна педагогічна діяльність як чинник формування життєтворчої компетентності здобувача освіти : колективна монографія / уклад. : А.О. Криворотько. Дніпро : Видавець Біла К. О., 2022. 484 с.

2. Коновальчук І. Психологічні аспекти готовності учителів до інноваційної діяльності. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2011. № 4 (1). С. 155–161.

3. Негода С. Формування готовності вчителів до інноваційної діяльності. 2015. URL: http://terra0432.blogspot.com/2015/04/blog-post_29.html

4. Плахотнюк Н. Критерії та показники рівня готовності майбутніх учителів до інноваційної діяльності. *Збірник наукових праць Слов'янського державного педагогічного університету*. 2010. Ч. II (5). С. 181–191. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/id/eprint/6778>

5. Староста В., Гошко О. Структурні компоненти готовності педагога до інноваційної діяльності. *Збірник наукових праць ЗОІППО*. 2018. № 3 (32). URL: https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/23239/1/2018_Starosta%20V_Hoshko%20O_Zaporizza.pdf

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ЗАЛУЧЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ У КИТАЙСЬКОМУ ДИТЯЧОМУ САДОЧКУ

Ірина КІРІЯЧЕНКО,

викладач кафедри східних мов та міжкультурної комунікації,
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна,
м. Харків, Україна

Сучасні технології відіграють важливу роль у житті людини й мають значний вплив на всі сфери життя, від побутових і буденних справ до, безумовно, освіти. Важко заперечувати, що з появою сучасних гаджетів і стрімким розвитком різноманітних технологій освіта так само не може залишатися поза контекстом цих змін, які вимагають від неї рішучих реформ і осучаснення своїх методик викладання і навчання.

Мета роботи: проаналізувати основні імерсивні технології, які використовуються в китайських дитячих садках, розглянути їх позитивний та негативний вплив на дітей та їх навчання, а також надати доступні способи мінімізації можливих ризиків, пов'язаних із використанням новітніх технологій при роботі з дітьми дошкільного віку.

Актуальність роботи полягає в необхідності реформування освітніх систем відповідно до викликів новітнього часу, де досвід упровадження новітніх технологій Китаєм може стати в нагоді при реформуванні освіти, зокрема дошкільної, в українських реаліях.

Варто зазначити, що протягом останніх десятиліть STEM освіта (*science – наука, technology – технології, engineering – інженерія, maths – математика*) стала провідним орієнтиром усіх навчальних програм розвинутих країн. Популярність даного напрямку була вперше визнана американською системою освіти, де STEM стала показником її сучасності та актуальності. Зі свого боку Китай за останні 30 років провів як економічні, так і освітні реформи, досягнувши надзвичайних результатів, і цей успіх можна пояснити реалізацією урядом стратегії «Відродження країни за допомогою науки і технологій», яку